

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה. לח.

מסורת הש"ס

(א) שבת נא. מ"ק יב: וימות
 מו. לקמן נט., (ב) ויבילה בנה.,
 (ג) ויערובין סה: וישיב.,
 (ד) ויזיל רב חנן בר אמי א"ר
 שבת. ט. שטעווע א"ר
 (ו) שבת כ. (ז) ויערוב תוס'
 לקמן נט. ד"ה כל.,
 (ח) ובחולין פד. ד"ה שימנין
 אימא היפך ויזיל כנחת
 ר"ח. (ט) ויבליח בחולין
 פ: א. (י) וימרוס פ"ט ד"יו.
 (כ) ויזיל אסורין.

לעזי רש"י

בוליו"ץ. פטריות.
קביליו"א [קביל"א].
יתד, וו, זיו.

מוסף רש"י

אין בהן משום ביטול
עבירה. עמוד חמשה
עשר נכנס תחת חמשה
ועל שולחן כמו שכתב
דעת. וכן נראה על כבודו, דהיינו
שנאכל מה שיש לו חשי
בשר, ולא חשי מדי, ואלו
האכלו על ידי מלחן שר
הביא. וכן אמרנו
אמרינו. ואשר
שמהם
לכבוד (מכונתו ה.)
ממאכל הם הדרוסים
הטעם אין ומאכל נישל
שם (המבט ה.) על שולחן
מאכל. ויש שישלח ממאכל
הם הדרוסים שוב אין כמנהג
המשוים בשלש נכנסים (המבט ה.)

רבינו חננאל

כדי שמואל יר יצחק
דאמר מעושים רב
הנאכל כמות שהוא בחי
עובדי כוכבים.
אמר ר' חנינא ברי
מנחם לוי, הפריעיתא
מתו להו דא דרב כל
מאני עינא עילת על שילת
מלכיס לאכול בו כל
האין בו מעושים
בשול עובדי כוכבים.
איכא בינייהו דריס קטנים
ואדרי וריסא ויהי רנן
אין קטנים, וריסא (ואידי) –
אין וואלפין בחי והאכלין
בפני וריסא ונאכלת בחי.
אמרי נאכלת ספר רב.
רוחא לש עובדי כוכבים.
מית להו חיישין לפת
שייבו. שייבו עובדי
כוכבים אסורא במילת
א' אל מעושים תחנות
לאכלת בשווי יומי רב.
חייא להו האפי' לוחות
השפיות כלדורס.
אמר ר' חנניה, אמר ר' אסי
אמר ר' חנינא דריס קטנים
מלכיס אין בהם מעושים
בשול. עובדי כוכבים.
אמר ר' יוסף אא צלאן
עובדי כוכבים שילת עילתין
מעושים עובדי כוכבים.
אין דעבידו עובדי כוכבים
כאס דהרנסנ קמחא אדרי.
אמר ר' הונא לר' אסי.
אמר ר' ברוחא אמר
ר' עובדי כוכבים שהצית
אין באמא כל תבוסא
שנולא מחמת האדור רב
ידע' אין סמא ו'א טורו
ר' חנניא אמרין לוי אבימעיא
עובדי כוכבים אלא אשילו
קמחא שהצית אדור

א) אולי ד"ר נאכלין בתי
והספר דה"ר בנחמין
והנאכלין בתי ודי"א
נאכלת בתי ודי"א בתי.

מדרבנן. שלא יהא ישראל רגיל אלאו במאכל ובמשאיה ואיכילט דבר
טמא: **דינס קטנים ואררי ודייסי.** אין נאכלין חמין ואין עוילין על
שולחן מלכס לישנא קמא יש ביהן משום גישולי עובדי כוכבים
לשנא מלכס תבאר שרר: **אררי.** בולישין. מלוחין. נאכלין כמות שהן
מחמת מלחן: **כסא ודרכנא.** טיגן

תמוריים שומן דגים עם קמח: **הרמס**
עיקר, ואיתו תמוריים נאכל כמות
 שהוא חי ושירי: **קמ"ל קימחא עיקר**.
 ויש בו משום ביטול עובדי כוכבים
 שהקמה אינו נאכל חי: **כל החגבים**
נאכלים, שהטריט ותבשילי ממנה
 האור, חגב אינו טעון שחיטה: **אפי'**
מדיש אונס, שהאור רכה ונלמה
 בחריכתה **אפי'** הכי שרי האור ועובד
 כוכבים לא לבשל בתוכו: **דשדא**
סיכתא, קבילי"ח בעל"ז ליבשה
 בתור: **וקבר כס' ישראל קרא מעיקרא**.
 והטעם ישראל בתנור לנעת מזה
 קודם שהוקם התנור והעובד כוכבים
 היקרו ותבשילה הדמעת: **ספיר דמי**.
 האור והעובד כוכבים לא לבשל
 בתוכו: **פסיעה**, היינו דר' יוחנן:
מסו דסימא, הא"י עובד כוכבים
 לבשול לא יאכל סימחא איתון והא לשם
 ביטול הסיק: **קמ"ל**, דלין ביטול
 ככלים: **אלא לשרוי מאניה איתון**,
 להקשות את היד ואין דעתו לביטול:
לשרוי, לשון שריר וקיס חוק:
כן דרופאי, לטעם היה ואוכל כל
 דבר המנושל קמח: **בסיפא**, ככל
 דכל הכא למתנה אונומי בלא היק
 דעובד כוכבים הוא מבשל לה
 לזמן מרובה: **שפיטה קדירה**
 קרי בשנתנין אותה על האור:
 מניסה

אלה מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא. פרש"י לרבנן גזר משום דחייש שמה ואיכלנו דברים עמלים ויותר היה נראה לפרש העטם משום חטות וכן פ"ה במתני' אומר הר"ר אברהם ב"ר דוד יודאי' שלוקט אסרי חממים כשהעודד כוכבים מנשלים בציטו אבל

תא בעלמא אמר רב
אמר רב כל הנאכל
משום בישולי עובדי
כי בפומבדיתא מתנו
רב רב צחק אמר רב
לחן מלכין ללפת בו

בִּישׁוּלֵי עֹבְדֵי כֹוכְבִּים
וְהָיָה דִּגְיָם קִטְנִים וְאֲרָדִי
שֶׁיֵּשׁ אִמּוֹר רֹב יִדְגִים
מִשּׁוֹם בִּישׁוּלֵי עֹבְדֵי
אֵם צֵלָאן עֹבֵד
עֲלֵיהֶם מִשּׁוֹם עִירוּבֵי
וּכְבֹּד כֹּכְבִּים כִּסָּא
מִהוּ דְתִימָא הִרְסָא
וְיִקָּר אִמּוֹר רֹב בְּרוּנָא
שֶׁהֲצִיַת אֶת הָאוֹר
וּבִבְּאֵגָם אֲסוּרִין הִ"ר
טְהוֹר וְהִי טִמָּא מֵאִי
יִשְׁלֹו יִשְׂרָאֵל נְמִי אֵלֵא
וְכֹכְבִּים כִּי הֵאִי גִוּנָא
בְּרִי אִמּוֹר אִ"ר פִּרְתָּ
וְכֹכְבִּים דְּחִרְךָ יִישָׁא
מִיִּרְשֵׁי אֲוִינָה אֱלֵמָא
הִ"נ לְגִלְוִי אֲנָמָא קָא
הִי טְהוֹר וְהִי טִמָּא
כֹּכְבִּים הִיָּה גִּוְפָא
(נִזְחָ) אִ"ר יוֹחָנָן הֵאִי
שֶׁאֲוִינָה אִמּוֹר רִבְנָא
בְּרִי בֵּה יִשְׂרָאֵל קָרָא
אֵא קָא מִכּוּרִין קִמָּ"ל
הֵינִי יִשְׂרָאֵל בִּשְׂר
כִּי דִמִּי אִילִימָא דָּאִי
הֶפֶךְ לֹא הוּא בִּשְׂר
דִּיבָא דָּאִי לֹא הֶפֶךְ
מִהוּ דְתִימָא קְרוּבִי
כִּל שְׁהוּא כִמְאָכֵל
כִּמְאָכֵל בֶּן דְּרוּסָאִי
הִיָּה בְּסִילְתָא וְשַׁקְלִיָּה
יִשְׂרָאֵל בִּשְׂר עַל גְּבִי
בֵּית הַכִּנְסַת אוֹ מִבֵּית
עֹבְדֵת כֹּכְבִּים
וּמְנִיָּה

א"כ ז"ל דמיירי בגדולים קאט שעולים בפסמים על שולחן מלכים
 זי' דלמ"ד נאכל כמו שהוא חי יש בו משום ביטולי עובדי כוכבים
 כמתיבויא קלולא ואז"ל אמאי נקט מנחות אפילו קרן מנחות נמי:
 א"ש על עובדי כוכבים לאותם שאין מזהירם מפת של עובדי כוכבים
 ואי משום עוף קאט הרי אינם מזהירם בינינו ואי משום ביטולי
 ומינן ופוס' מ"ה טז: ד"ה קמ"ל: **לעולם** דלא ידעו ה"י בטא דא
 חבשים בלא שמיטה ועוד לראיה הערותם לא הוכרכו שמיטה) אלא
 כי לבתמה משמנה אלא הרי פטורי משום הדקושו לדינא וכל שכן
 נים אלו דינא ולכל הנפש השוררת על הארץ אלו חבשים ועוד מניא
 הרי שרי אלא חבש כל תשקנו לאמרינן י"פ"ר ר' עקיבא (שבת ק"א
 קא אבר ליה וקא עבר משום כל תשקנו י"פ"ר דהא דרי בתוספתא:
 קא בארזא אבר (א"י מו"ס) מו"ס. ה"י מבאי ומי"ס שבת ז"ל (ל"א):
 גדול (שבת ק"ד ע"ד: וס' ע"ה) ה"י מאן שדרי סביבא לאתמא חייב
 מ"מ ח"מ אלא מבשל קאט וגם לאותו ביטול גרוע ה"א מתכנין
 וכיבא כל תשיב ואלו (ס' מ"ב) ע"י תכנין לביטול גמור:

וְיָרֵא

עין משפט
גר מצוה

קנה א ב מ"י מ"י חס"ל
מחללת אסורות
הלכה יד טז סתם לזמן
קנה טו"ש"ע י"ד ט"י ק"ג
סעיף א:
קנה ב מ"י שם הלכה טז
טו"ש"ע שם סעיף
יב:
קנה ד טו"ש"ע שם סעיף
יג:
קנה ה ו מ"י שם ה"ל יט
טו"ש"ע שם סעיף ה:
קנה ז מ"י שם הלכה טז
טו"ש"ע שם סעיף ו:
קנה ח טו"ש"ע שם סעיף
ח:
קנה ט טו"ש"ע שם סעיף
ט:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones